

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Șahin Bilal, născut la xxxxx, domiciliat în Xxxxx or. Xxxxx, str. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 10.05.2018-23.06.2018
2. *instanța de apel*: 25.07.2018-10.10.2018
3. *instanța de recurs*: 22.04.2019 - 26.06.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23 iunie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Șahin Bilal**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 27.500 lei. La fel, s-a dispus că Șahin Bilal se expulzează de pe teritoriul Republicii Moldova, după executarea pedepsei, ținându-se cont de dreptul la respectarea vieții private a acestuia.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 03.05.2018, Șahin Bilal, cetățean al Turciei, în calitate de pasager al cursei aeriene Istanbul - Chișinău, aterizând pe Aeroportul Internațional Chișinău, situat pe bd. Dacia 80/3 din mun.Chișinău, în urma procesării actelor la controlul de frontieră, a primit interdicția de a intra pe teritoriul Republicii Moldova, astfel încât a fost plasat în sala de așteptări a aeroportului pentru a face cale înapoi în țara de origine - Turcia. Drept urmare, aproximativ la ora 21:00 în aceeași zi, Șahin Bilal, continuându-și scopul său criminal, aflându-se în sala de plecări a Aeroportului Internațional Chișinău,

intenționat, eludând controlul de frontieră a Republicii Moldova, a pătruns pe teritoriul țării, sustrăgându-se într-o direcție necunoscută și s-a aflat pe teritoriul acesteia până la 04.05.2018, când a fost reținut de către colaboratorii de poliție.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii, prin care inculpatul, să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a constatat greșit circumstanțele cauzei și a emis o soluție juridică incorectă, or nu s-a constatat fapta infracțiunii și fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. La fel, Șahin B. a fost plasat de către angajații poliției de frontieră în sala de plecări a Aeroportului Internațional Chișinău, dar nu în sala pasagerilor aflați în tranzit, iar sarcina probării delimitării acestor zone îi revine părții acuzării, în caz contrar nefiind vorba despre eludarea controlului vamal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că recunoașterea inițială de către inculpat a vinei în comiterea infracțiunii imputate este apreciată de către instanța de apel ca fiind relevantă or, din momentul admiterii cererii de examinare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aceștia nu pot renunța ulterior, pe parcursul examinării procesului penal, la această opțiune.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că, Șahin B. a fost plasat în sala de plecări a Aeroportului Internațional Chișinău, dar nu în sala pasagerilor aflați în tranzit, nefiind vorba despre eludarea controlului vamal, instanța de apel a reținut că, acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare or, conform declarațiilor martorului Bobeico Serghei, aproximativ la ora 18:45, a primit de la șeful de patrulă Stoțcaia Elena documentele cetățeanului care a venit cu cursa Istanbul - Chișinău xxxxx și căruia nu i s-a permis intrarea în țară. Actele au fost transmise aproximativ la ora 19:00, șefului de patrulă Ciobanu Nicu, căruia i-a comunicat că, persoana a fost dusă în zona sterilă. Persoana care răspundea de controlul mijlocului transport la fel era informată despre persoana neadmisă și că, aceasta se află în zona sterilă, iar pașaportul și decizia de refuz se află la șeful de patrulă Ciobanu Nicolai. Cetățeanului Turciei i s-a explicat că, are interdicție de intrare în Republica Moldova și că, trebuie să aștepte în sala de plecări până când va avea zbor de întoarcere.

Astfel, contrar argumentelor părții apărării precum că, partea acuzării nu a stabilit delimitarea dintre zona de plecare și zona de tranzit, instanța de apel a constatat că, martorii audiați au declarat unanim despre existența zonei sterile - zona de plecări din cadrul Aeroportului Internațional Chișinău, în care a fost plasat Șahin Bilal și din care acesta urma să plece în Turcia, la identificarea unei curse și eventuala achiziționare a unui bilet de plecare. Totodată, inculpatul a fost informat

că, are interdicție de a intra pe teritoriul Republicii Moldova până la 29.03.2021 și în pofida acestor circumstanțe, inculpatul a părăsit sala de așteptări și fără a informa angajații poliției de frontieră, pe lângă care a trecut când a ieșit din sala de plecări, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. În afară de aceasta, inculpatul cunoștea că, i-a fost luat pașaportul, dar totuși a decis să părăsească în mod intenționat zona în care a fost plasat, așteptând un moment în care colaboratorii poliției de frontieră nu erau prin preajmă, fapt pe care l-a recunoscut la etapa urmăririi penale și în ședința de judecată a primei instanțe.

Având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din gravitatea infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, că de facto, inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit pentru faptele comise, ținând cont de personalitatea acestuia și lipsa antecedentelor penale, de prezența circumstanțelor atenuante - căința sinceră, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, de faptul că, lipsesc circumstanțele agravante, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis just și echitabil că, în privința inculpatului este rațională numirea unei pedepse sub formă de amendă, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o eficientă, de natură a restabili echitatea socială și a influența corectarea și reeducarea inculpatului, fără a fi necesară încarcerarea acestuia.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Ropot V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Șahin Bilal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului invocă:

- conform învinuirii aduse lui Șahin Bilal, acuzarea a incriminat „*Trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludare*”, altfel spus prin evitare de a trece controlul frontierei de stat;

- instanțele inferioare nu au constatat de iure existența elementelor componente de infracțiune, decât prin faptul că inculpatul a cerut examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹, fiind condamnat astfel;

- conform probelor analizate și anume declarațiilor martorilor Bobeico S., Stoțcaia E., Ciuperca S., Popescu E., se constată că lui Șahin Bilal i-a fost procesat actul de identitate inițial, după care a fost constatată interdicția stabilită de Biroul Migrație și Azil, ulterior i s-a întocmit procesul-verbal de primire predare a persoanei. În final, după finalizarea controlului de către poliția de frontieră, inculpatul a fost dus în sala de așteptare „zona sterilă”, unde conform declarațiilor oferite de martorii menționați, trebuia să aștepte pentru a i se cumpăra tichet avia și a zbura înapoi în țara de origine;

- în acțiunile lui Șahin Bilal lipsește calificativul „eludarea controlului”, deoarece de facto controlul a fost trecut definitiv, inculpatul fiind în așteptarea unui bilet avia;

- nu există latura obiectivă a infracțiunii, deoarece lipsește acțiunea de eludare a controlului la trecerea frontierei de stat;

- inculpatul nu a fost reținut în temeiul art. 167 alin. (1) Cod de procedură penală, de către poliția de frontieră și nici nu a fost stopat în alt mod de a se deplasa liber în Aeroportul Internațional Chișinău sau înafara acestuia, mai ales că Șahin Bilal s-a aflat între orele 18:00-21:00, pe teritoriul acestuia, iar nimeni dintre reprezentanții poliției de frontieră nu l-a limitat în dreptul de a se deplasa;

- faptul că persoana a acceptat să fie examinată cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu este o scutire a instanței de a examina eficient o cauză penală și chiar de a dispune inclusiv achitarea dacă instanța investită va constata că nu există elementele componente de infracțiune.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În continuare, Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat, titulatul acestuia invocă de drept temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așadar, instanța de recurs menționează că potrivit materialelor cauzei organul de urmărire penală, a sesizat instanța de judecată prin rechizitoriu, în care

inculpatului, i-a fost incriminat săvârșirea infracțiunii de *trecerea ilegală a frontierei de stat, adică trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, prin eludarea de controlul efectuat la trecerea acesteia*, prevăzută de art. 362 alin. (1) Cod penal, fapt pentru care a și fost condamnat de către prima instanță, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale (f.d. 77), solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat că instanțele inferioare nu au constatat existența elementelor componenței de infracțiune, în acțiunile inculpatului lipsește calificativul „eludarea controlului”, iar faptul că persoana a acceptat să fie examinată cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu este o scutire a instanței de a examina eficient o cauză penală.

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către autorul recursului, Colegiul penal consideră, că nici un temei pentru casare din cele menționate supra, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

În susținerea raționamentelor la care a ajuns instanța de recurs, se menționează acel fapt, că prezenta cauză penală a fost judecată în prima instanță în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în urma solicitării inculpatului, fapt admis prin încheierea protocolară a instanței de judecată (f.d. 81 verso).

Deci, în situația dată Colegiul penal menționează, că împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, iar inculpatul nu poate renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

În cauza deferită judecării, avocatul Ropot V. în numele inculpatului în apelul declarat a invocat, că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal specifică, că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel era obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor alin. (1) și (4) al normei menționate mai sus și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În prezenta speță, instanța de apel a statuat că prima instanță judecând cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, justificat a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal, condamându-l pentru cele săvârșite și stabilindu-i pedeapsă în conformitate cu prevederile legale.

În opinia instanței de recurs, concluziile la care a ajuns instanța de apel sunt corecte, ținând cont de faptul că nu au fost constatate careva carențe la admiterea judecării cauzei în procedura simplificată și anume cele specificate în alin. (1) – (4) art. 364¹ Cod de procedură penală, adică inculpatul fiind asistat de apărătorul desemnat, până la începerea cercetării judecătorești a declarat personal prin înscris autentic, semnat personal, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d. 77), recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de noi probe, iar instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea ultimului, procedând la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Deși, instanța de apel în prezenta speță urma să verifice în principiu, în cel de al doilea grad de jurisdicție, legalitatea îndeplinirii de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, adică corectitudinea aplicării acestei proceduri simplificate – judecarea pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, această instanță s-a expus și asupra chestiunii privind temeinicia stabilirii vinovăției inculpatului la săvârșirea infracțiunii imputate, ajungând la concluzii corecte la acest capitol, de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, deoarece acestea sunt întemeiate în baza cumulului de probe administrate la dosar și menționate în pct. 5 al prezentei decizii.

Astfel Colegiul penal reține că decizia instanței de apel cuprinde răspuns și referitor la critica recurentului precum lipsește calificativul eludarea controlului vamal și nimeni din reprezentanții poliției nu l-a limitat în dreptul de a se deplasa, la acest capitol instanța de apel just a constatat că, martorii audiați au declarat unanim despre existența zonei sterile - zona de plecări din cadrul Aeroportului Internațional Chișinău, în care a fost plasat Șahin Bilal și din care acesta urma să plece în Turcia, la identificarea unei curse și eventuala achiziționare a unui bilet de plecare. Totodată, inculpatul a fost informat că, are interdicție de a intra pe teritoriul Republicii Moldova până la 29.03.2021 și în pofida acestor circumstanțe, inculpatul a părăsit sala de așteptări și fără a informa angajații poliției de frontieră, pe lângă care a trecut când a ieșit din sala de plecări, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. În afară de aceasta, inculpatul cunoștea că, i-a fost luat pașaportul, dar totuși a decis să părăsească în mod intenționat zona în care a fost plasat, așteptând un moment în care colaboratorii poliției de frontieră nu erau prin preajmă, fapt pe care l-a recunoscut la etapa urmăririi penale și în ședința de judecată a primei instanțe.

În consecință, Colegiul penal statuează, că nu este incident cazul de casare invocat de către apărătorul inculpatului în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel în hotărârea pronunțată, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii

comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurent, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor faptei prejudiciabile prevăzute de art. 362 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la fel nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recurs ca nefondate, respectiv nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care a făcut referire apărătorul inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate și se impune, astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Şahin Bilal**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 18 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie